अतिद्यूतं कृतमिदं धार्त्तराष्ट्रा यस्मात् स्त्रियं विवदध्वं सभायां। योगक्षेमौ नश्यतो वः समग्रौ पापान्मन्त्रान् कुरवो मन्त्रयन्ति।
इमं धर्मं कुरवो जानताशु ध्वस्ते धर्मे परिषत् संप्रदुष्येत्। इमाञ्चेत् पूर्वं कितवोऽग्रहीष्यदीशोऽभविष्यदपराजितात्मा।
स्वप्ने यथैतद्विजितं धनं स्यादेवं मन्ये यस्य दीव्यत्यनीशः। गान्धारराजस्य वचो निशम्य धर्मादस्मात् कुरवो माऽपयात्।

॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ भीमस्य वाक्ये तद्वदेवार्ज्जुनस्य स्थितोऽहं वै यमयोश्चैवमेव। युधिष्ठिरन्ते प्रवदन्त्वनीशमतो दास्यान्मोक्ष्यसे याज्ञसेनि।

॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ ईशो राजा पूर्व्वमासीद्गृहे नः कुन्तीसुतो धर्म्मराजो महात्मा। ईशस्त्वयं कस्य पराजितात्मा तज्जानीध्वं कुरवः सर्व्व एव। २४००

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो राज्ञो धृतराष्ट्रस्य गेहे गोमायुरुच्चैर्व्याहरदग्निहोत्रे। तं रासभाः प्रत्यभाषन्त राजन् समन्ततः पक्षिणश्चैव रौद्राः।

तं वै शब्दं विदुरस्तत्त्ववेदी शुश्राव घोरं सुबलात्मजा च। भीष्मो द्रोणो गौतमश्चापि विद्वान् स्वस्तिस्वस्तीत्यपि चैवाब्रुवंश्चैः।

ततो गान्धारी विदुरश्चापि विद्वांस्तमुत्पातं घोरमालक्ष्य राज्ञे। निवेदयामासतुरार्त्तवत्तदा ततो राजा वाक्यमिदं बभाषे।

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ हतोऽसि दुर्य्योधन मन्दबुद्धे यस्त्वं सभायां कुरुपुङ्गवानां। स्त्रियं समाभाषसि दुर्व्विनीत विशेषतो द्रौपदीं धर्म्मपत्नीं।

एवमुक्त्वा धृतराष्ट्रो मनीषी हितान्वेषी बान्धवानामपायात्। कृष्णां पाञ्चालीमब्रवीत् सान्त्वपूर्व्वं विमृश्यैतत्प्रज्ञया तत्त्वबुद्धिः। २४०५

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ वरं वृणीष्व पाञ्चालि मत्तो यदभिवाञ्छसि। वधूनां हि विशिष्टा मे त्वं धर्म्मपरमा सती।

॥ द्रौपद्युवाच ॥ ददासि चेद्वरं मह्यं वृणोमि भरतर्षभ। सर्व्वधर्म्मानुगः श्रीमानदासोऽस्तु युधिष्ठिरः।

मनस्विनमजानन्तो मैवं ब्रूयुः कुमारकाः। एष वै दासपुत्रोहि प्रतिविन्ध्यं ममात्मजं।

राजपुत्रः पुरा भूत्वा यथा नान्यः पुमान् क्वचित्। राजभिर्लालितस्यास्य न युक्ता दासपुत्रता।

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं भवतु कल्याणि यथा त्वमभिभाषसे। द्वितीयं ते वरं भद्रे ददानि वरयस्व ह। मनो हि मे वितरति नैकं त्वं वरमर्हसि। २४१०

॥ द्रौपद्युवाच ॥ सरथौ सधनुष्कौ च भीमसेनधनञ्जयौ। यमौ च वरये राजन्नदासान् स्ववशानहं।

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तथाऽस्तु ते महाभागे यथा त्वं नन्दिनीच्छसि। तृतीयं वरयास्मत्तो नासि ताभ्यां सुसत्कृता। त्वं हि सर्व्वस्नुषाणां मे श्रेयसी धर्म्मचारिणी।

॥ द्रौपद्युवाच ॥ लोभो धर्म्मस्य नाशाय भगवन्नाहमुत्सहे। अनर्हा वरमादातुं तृतीयं राजसत्तम।

एकमाहुर्व्वैश्यवरं द्वौ तु क्षत्रस्त्रियो वरौ। त्रयस्तु राज्ञो राजेन्द्र ब्राह्मणस्य शतं वराः।

पापीयांस इमे भूत्वा सन्तीर्णाः पतयो मम। वेत्स्यन्ति चैव भद्राणि राजन् पुण्येन कर्म्मणा। २४१५

इतिश्रीमहाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि द्रौपदीवरलाभे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥

॥ कर्ण उवाच ॥ या नः श्रुता मनुष्येषु स्त्रियो रूपेण सम्मताः। तासामेतादृशं कर्म्म न कस्याश्चन शुश्रुम।